

שיח הפרשה

עלון שבועי היוצא לאור על ידי ארגון שיח החיים

ווארטים

"אלה המצוות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל" (לו, יג)

שואל המשך חכמה: בסוף בחוקותי (ויקרא כז, לד) כתיב "אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני", וכאן כתיב "ביד משה"?

ופירושו על פי מה דאמרו חז"ל פרק קמא דיומא (ד, ב) "ויקרא אל משה" - משה וכל ישראל עומדים, ולא בא הכתוב אלא לחלוק כבוד למשה. מיתבי, "קול לו", "קול אליו", משה שומע וכל ישראל לא שמעו! לא קשיא, הא בסיני הא באוהל מועד (עכ"ל).

אם כן בסיני הכל שמעו איך השם מדבר למשה ומצווהו לומר אליהם, מה שאין כן באהל מועד לא שמעו איש זולתי משה, לכן נאמר "ביד משה".

חידון על הפרשה

את התשובות לשאלות הללו אתם מקליטים בקו (הוראות כניסה לקו בסוף העלון) ומקבלים כרטיס הגרלה על כל תשובה

1. מצא 49 פסוקים ברצף המתחילים באותו אות? (נשלח ע"י הבה"ח מ.ו. נ"י).
2. מצא 33 פסוקים ברצף המתחילים באותה מילה (האות ו' לא משנה את המילה)?

3. מצא 7 פעמים את המילה "את" באותו פסוק? (נשלח ע"י הבה"ח מרדכי מנדלסון נ"י).
4. מצא רמז לפורים! (נשלח ע"י הבה"ח יוסי פרידמן).

סיכום שבועי במשנ"ב – דרשו

ביום שישי בשעה 3:00 יהיה שיעור על הסיכום הזה (של דרשו) בקו

(הוראות בניסה לקו בעמוד ד') אי"ה יהיה אחר השיעור מבחן

כל ילד שישתתף יקבל כרטיס הגרלה או ממתק

הנחת תפילין של רבנו תם

• בזמננו, שרבים נוהגים להניח תפילין של רבנו תם, אין בכך משום יוהרה, והמניחן תבוא עליו ברכה. ולדעת הגר"א אין צורך להניח תפילין של רבנו תם.

• הנהגים להניח תפילין של רבנו תם בעת הזרת הש"ץ - מלבד שאינם נוהגים כשורה בחליצת התפילין של רש"י טרם אמירת 'ובא לציון', עוברים על איסור בכך שאינם מקשיבים לתפילת הש"ץ.

• המניח תפילין של רבנו תם, עליו לכוון שקיום המצוה הוא בתפילין הכשרות מבין שני הזוגות (של רש"י ושל רבנו תם), ואם לא יעשה כן, עובר על איסור 'בל תגרע'.

• אין להשתמש בקופסאות התפילין של רש"י לתפילין של רבנו תם, וכן להיפך, כיון שאחד מהזוגות הוא קודש והשני חול, ואסור להשתמש בתשמישי הקדושה לחפצי חולין.

• אף המניחים תפילין בחול המועד, אינם מניחים אלא של רש"י, ולא של רבנו תם, משום שאין להחמיר להניח כנגד אזהרת הזוהר החמורה.

מְהִלְכוֹת אִיסוֹר 'בַּל תּוֹסִיף'

• אסור להוסיף על דברי התורה, שנאמר: "את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תוסיף עליו".

• אחת הצורות של איסור 'בל תוסיף' היא הוספת חפץ על החפץ שמקיימים בו את המצוה, כגון הוספת מין נוסף ל'ארבעת המינים', או חוטים בציצית.

• הנחת שני זוגות תפילין לשרות יחד, וכן הכנסת פרשיות של רש"י ושל רבנו תם יחד לאותן התפילין - אסורות מדאורייתא משום 'בל תוסיף'.

מְהִלְכוֹת כְּתִיבַת סֵת"ם

• מנהג הסופרים עוד מימות הראשונים, על פי קבלתם מדור דור, לכתוב את פרשיות התפילין של יד בשבע שורות, ואת פרשיות התפילין של ראש בארבע שורות.

• צורתן הכללית של אותיות כתב אשורי, שבו כותבים סת"ם, מקובלת ממש רבנו עליו השלום, ושינוי מצורה זו פוסל את האות.

• בכתיבת סת"ם, יש להקפיד שכל האותיות - למעט ה' ו' ק' - תהיינה עשויות מקשה אחת, ואם נפרדו חלקי האות - הריהי פסולה, ובאותיות ה' ו' ק' - להיפך: אם התחברו חלקי האות - האות פסולה.

• בכתיבת סת"ם, יש להוסיף 'תגים' לשבע אותיות אלו: ש' ע' ט' נ' ז' ג' צ'. התגים הם שלשה קוים היוצאים מגג האות, ואין שיעור לאורכם, אך נוהגים לעשות את האמצעי גבוה מעט מהאחרים. ואם לא נכתבו התגים - נחלקו הראשונים אם האות כשרה; להלכה פסק השולחן ערוך שהאות כשרה, אך רבים מן האחרונים חולקים עליו, וראוי מאד להחמיר ולהוסיף את התגים.

• את פרשיות התפילין יש לכתוב בסדר בו הן מופיעות בתורה, ואם הקדים פרשה לפרשה, מילה למילה, או אות לאות - התפילין פסולות; אך באותיות עצמן - אין סדר מסוים לכתיבת האות.

• חקיקה בתוך חלל האות וסביבותיה, או עשיית מעשה שלא בגוף האות, באופן שהכתב נעשה או מוכשר מאליו, מכוּנה 'חק תולכות'; וכתובה בצורה זו פסולה לספרי תורה, תפילין, מזוזה, וגט.

ניתן לשמוע שיעורים ומבצעים בבנק התורה בקול הלשון

הוראות בניסה לקו: מתקשרים לקול הלשון – 6761 *מקישם * ואח"כ

מקיימים את הקוד גישה – 221535 ואח"כ 613613

הסיפור השבועי

הרב יחזקאל שובקס שליט"א מביא סיפור ששלח לו חברו מלונדון, ואלו דבריו: לפני כמה שנים הזדמנה לפניי 'מציאה' נדל"נית באחת מן השכונות היוקרתיות בלונדון. הבית שקניתי סבל מהזנחה בת שנים רבות, ומיד אחרי שקיבלתי מפתח שיפצתי את הבית והפכתי אותו ל'ארמון'. השיפוצים ארכו שנה שלמה, בינתיים גבה ממני הבנק 'תמידין כסידרן' את תשלום המשכנתא, אך ידעתי שיש תמורה להשקעה - בבוא היום יהיה בידיי נכס שיניב תשואות גבוהות מאוד. העמדתי את הבית להשכרה תמורת שכירות של אלף ומאה ליש"ט לשבוע. באחד הימים הופיע גוי עם רכב מפואר, לבוש בקפידה וארשת פנים רצינית. הוא הסתובב בבית, התעניין פה ושם, ומיד הביע את רצונו לשכור את הבית. נקבתי במחיר, ומיד הביע הסכמה. תוך כדי שאני מדבר איתו על התשלום והצ'קים וכו', הוא שולף חבילת שטרות: אני נוהג לשלם דמי שכירות לשנה מראש, אמר. למחרת כבר ישבנו עם עורך דין, והוא שלשל לידיי סכום של ששים אלף ליש"ט. ששתי על הכסף כמוצא שלל רב. לקראת סיום השנה הביע את רצונו להמשיך את השכירות, וגם הבטיח תוך כמה ימים להעביר את כל הכסף עבור שנה נוספת. צמד המילים "עוד כמה ימים" חזר על עצמו פעמים רבות בחודשיים שלאחר מכן. אך בינתיים לא דאגתי. באחד מן הביקורים שלי בשכונה נכנסתי לחנות מזון בבעלותו של יהודי. התפתחה בינינו שיחה וסיפרתי לו שיש לי כאן בית והוא מושקר, אף התלוננתי באוזניו שהשוכר מושך אותי בתשלום. באופן אגבי, ביקש לדעת את שמו של השוכר. נקבתי בשמו. "אוי ואבוי!" - הוא אומר לי - "נפלת בגדול ... שמע את הסיפור שלי! - המשיך - "לפני שנה הוא נכנס לכאן ושולף חבילה של עשרים אלף ליש"ט וביקש לפתוח אצלי חשבון. הוא קנה אצלי בכמויות ענקיות, ותוך חודשיים אזל כל הכסף. ביקשתי ממני שיכניס סכום נוסף. הוא משך אותי כמה ימים, ובינתיים התחיל לצבור לעצמו חוב, התחלתי ללחוץ עליו בעדינות כי באופן עקרוני אני לא מוכר באשראי. רק כאשר החוב שלו הגיע לכמה אלפים עצרתי אותו. אני לא צריך לומר לך, שלא ראיתי ממנו אגורה שחוקה אחת... באותו יום פקדתי על השוכר לפנות את הבית, אבל הוא בתגובה התחיל לבכות והתחנן לפניי שלא אזרוק אותו לרחוב. עברו חודשיים נוספים, עד שהבנתי שהנוכל הזה לא מתכוון להתפנות מהבית, וגם בינתיים צובר חובות אדירים של ארננה, חשמל, מים וגז. בעצת עורך דין הגשתי תביעה לבית המשפט. לא מספיק הערכת מראש את יכולתו הרטרורית. בנאומו המרשים באולם בית המשפט הוא תיאר את הקשיים שלו בחיים ואת חוסר סבלנותי לאפשר לו להתגבר על הקשיים. בשלב מסויים נחרדתי מן המחשבה שהשופט יהליט לתת לו ארכה נוספת. ברחמי שמים עלי, השופט לא השתכנע מדברי האיש, כי היתה שאלה אחת שעליה לא הצליח האיש לספק הסבר: "מדוע מסכן שכמוהו צריך להתגורר בבית כה יקר?" השופט פסק שעליו לפנות את הדירה תוך שבוע, ובמידה ולא -יפונה בכוח. עבר שבוע, והוא לא מראה סימני שבירה. פניתי ב'צו בית משפט' לחברת הוצאה לפועל, ואמרתי לעצמי: "עוד יום אחד והסיפור מאחוריי...". למחרת אני שומע מהחברה על תופעה שמעולם לא נתקלו בה. האיש בחלקלקות לשונו הצליח לשכנע את העובדים לרחם עליו. הוא אפילו שלף בנוכחותם חבילה גדולה של שטרות, וסיבר את אוזניהם כי חסר לו עוד סכום כסף קטן כדי לגייס את כל החוב, וחבל לזרוק אותו. לאחר שמנהלי החברה שמעו ממני על זהותו של האיש, הבינו בעצמם שמדובר בנוכל גדול, והחליטו לשלוח למחרת חבורה של עובדים קשוחים חסרי לב. למחרת בבוקר ניצבתי ליד הבית, מייחל לראות אותם מעמיסים את תכולת הבית על משאית. לאחר שהתעכבו בבית זמן רב מדאי, הבנתי שהעסק שוב נכשל. החברה לא התייאשה, היא שלחה עובדים קשוחים ביותר, וגם הזהירו אותם שלא להיכנס לשום משא ומתן עם הדייר. אבל גם אלו נפלו בסופו של דבר. הם התנצלו בפני המנהלים, שמעולם לא נפגשו בסיפור כל כך נוגע ללב, ולא יכלו לעמוד בתחנוניו של האיש. החלטתי לתבוע את עובדי החברה. הם באו כולם לבית המשפט ודיברו כמו במקלה: "האיש הזה מעורר רחמים, זו פשוט אכזריות להוציא את האיש הזה מן הבית, לא יכולנו לעשות לו את זה". השופט נעמד פתאום במקומו, וכאשר כולו רותח מזעם התחיל לצעוק: "אני לא מבין אתכם, מי השופט כאן, אני או אתם? האם החלפתם איתי תפקיד? אני זה שאמור לשפוט את האיש, לבדוק את הרקע של האיש וכל המכלול מסביב, אתם צריכים רק לבצע את ההוראות..." הוי אומר - יש שופטים ויש שוטרים, ואסור לערב את תחומי השיפוט והשיטור זה בזה!

לפניך מבחן אמריקאי על המ"ב וחפץ-חיים על החומר השבועי, ניתן לעשות את המבחן עם ספרים פתוחים – אבל אין להעתיק, יש לעשות את המבחן עד יום שני, ניתן לעשות את המבחן בקו (הוראות בניסה לקו בצד העמוד) או לשלוח למייל 10527171868@gmail.com ולכתוב במייל שם, ת.ז., טלפון, כתובת. אנו שולחים את המבחן לארגון 'לדעת' והם בודקים אותו ואומרים לנו את הציון שלכם ובנוסף לכך שהינכם נכנסים להאגרות שלהם, אם תקבלו מעל 75 תקבלו ממתק

מבחן במשנ"ב מסימן לד' סעיף ב' עד סימן לו ותחילת המשנת סופרים:

1. באיזה אופן המניח ב' זוגות תפילין יחד עובר על בל תוסיף?
 - א. כשמניח של רש"י ור"ת יחד.
 - ב. כשמניח ב' זוגות תפילין כשרים.
 - ג. בשני האופנים אינו עובר.
2. מי שלובש תפילין כל היום, איזה תפילין יניח?
 - א. של רש"י.
 - ב. חצי היום של רש"י חצי היום של ר"ת.
 - ג. מה שירצה יעשה, ובלבד שבזמן התפילה יהיו עליו של רש"י.
3. באיזה אופן מותר להניח תפילין של רש"י ור"ת באותו הכיס?
 - א. כאשר זימן את הכיס מתחילה עבור שתיהם.
 - ב. בכיס הטלית.
 - ג. שני התשובות נכונות.
4. מי שנזדמן לו תפילין של ר"ת לפני של רש"י איך ינהג?
 - א. יניח של ר"ת בזמן ק"ש ותפילה, ואח"כ יניח של רש"י.
 - ב. יניח ר"ת ויקרא ב' פרשיות ויסרם ויתפלל בשל רש"י.
 - ג. יעבירם ויקח של רש"י, אבל יזהר שלא יבוא לידי כך.
5. אות שנשתנתה צורתה ותינוק קוראה לאות האם היא כשרה?
 - א. כשרה לכתחילה.
 - ב. כשרה בדיעבד.
 - ג. פסולה.
6. האם התגים צריכים להיות עבים או דקים?
 - א. דקים כחוט השערה.
 - ב. טוב שיהיו עבים קצת משום "זה קלי ואנוהו".
 - ג. עבים, אבל יזהר שלא יהיו עבים מדי.
7. איזה דבר פוסל דווקא בשעת הכתיבה?
 - א. שלא כסדרן.
 - ב. חסרון בהקף גויל.
 - ג. שניהם פוסלים רק בזמן הכתיבה.

מבחן בחפץ חיים מפרק ח' "זעוד מצאינו" עד פרק י' "הג"ה וזה":

1. מדוע לפעמים נענשים על לשון הרע במיטת אסכרה?
 - א. מפני שהיא העברה הכי קשה, ועוון הרע הוא הכי חמור.
 - ב. מפני שהיא מתחילה בבני מעיים. ומסתיימת בפה, ולשון הרע מתחיל בכליות ובלב ונגמר בפה.
 - ג. שתי התשובות נכונות.
2. לעניין מה הדיבור, נקרא אומנות?
 - א. שצריך אמנות גדולה כדי לדעת מה לדבר ומה לא לדבר.
 - ב. שצריך לשמור על הדיבור שדברי הקדושה שאדם מדבר יהיו קדושים.
 - ג. שכמו שומן אינו מפסיק ממלאכתו לדברים בטלים כך יישמר האדם מדברים בטלים.

בהצלחה!